

Han havde paa anden Haand hørt noget om Pers Projekt og om Oberst Bjerregravs og Professor Sandrups afvisende Holdning overfor det; men han havde ikke villet tro paa Muligheden af, at man i vore Dage kunde udsættes for en saadan Miskendelse.

„Naa ja,“ sagde han. „Jeg forstaar det egentlig godt, at De føler Trang til at komme bort. Der er — foreløbig — neppe nogen gunstig Jordbund for Dem herhjemme. Jeg kommer til at tænke paa et Udtryk, De engang brugte om vort berømmelige polytekniske Læreværk. De kaldte det „en Udrugningsanstalt for Kontorister“. Jeg finder det Udtryk aldeles mangeløst. Og det er upaatvivlelig fuldkommen rammende. Alt i vor Tid indrettes jo paa at fremelske Middelmaadigheden. Der er ikke længer Plads for Undtagelserne, ingen Forstaaelse af, ja ikke engang nogen Trang til det særegne, det fremragende, det banebrydende. Det er, som Nathan skriver, — vi har altfor længe plejet en letfærdig Omgang med Fantasiens og derved i betænkelig Grad svækket Nationens Viljekraft.“

„Skriver han det?“

„Aa ja, — og meget mere. Men jeg vil nu alligevel sende Dem den Afhandling. De maa læse den! — Tænker De at rejse langt væk?“

„Jeg veed ikke. Jeg har ikke saadan nærmere — —.“

„Aa, men De vil komme tilbage. De vil *snart* komme tilbage! Derom er jeg ganske overbevist! Fremtiden herhjemme hører nu engang *Dem* til! ... Men maaske er det, alt vel betænkt, slet ikke af Vejen saadan at gøre sig usynlig en lille Tid. Det vil vist endogsaa være ganske klogt. Et Ophold i Udlandet giver altid Prestige. Kunde De blot opnaa en Ansættelse hos et af de store engelske eller franske Ingeniørfirmaer. Blackbourn & Gries f. Eks. ... Firmaet med de store Broarbejder. Vi har undertiden haft lidt Forretning med det. Men maaske har De allerede andre Planer?“

Per svarede undvigende.

Salomon sad og famlede med sit brogede Silkelommetørklæde. Der havde hele Tiden brændt ham et Spørgsmaal paa Tungen; men han fik ikke Mod til at udtale det. Det var et Spørgsmaal om Rejseudgifterne. Han kendte Pers Forhold langt bedre, end denne anede, vidste ogsaa om hans Pengevan-skeligheder, og det havde været hans store Sorg, at Pers Holdning overfor ham hidtil havde gjort ham det umuligt at til-